

[Socialministeren.]

ster, uden at Socialministeren syntes at ane noget som helst derom, har lagt Bomben under Arken. Arken er Socialreformen, og det er meget tiltalende at læse; men er det ikke langt rimeligere at drøfte dette, og er det ikke langt rimeligere ogsaa at drøfte Fradragsreglerne ved Aldersrenten om et Par Uger, da netop denne Sag kommer til Behandling, end under Finanslovbehandlingen? Alligevel, det ærede Medlem kan absolut ikke holde tæt i 14 Dage, eller hvor lang Tid det nu drejer sig om, han skal med Vold og Magt kritisere, og han rejser en ekstra Debat ogsaa om Hjælpekassernes og Fattighjælpens Administration, en Debat, som forekommer mig saa meget mere urimelig, som det vel oven i Købet bliver det ærede Medlem selv, der bliver Ordfører ved Forsorgslovens Behandling. Er det da virkelig nødvendigt at holde Generalprøve nu, oven i Købet, før man kender Stykkets Tekst? Derfor agter jeg ikke at beskæftige mig med alle disse Problemer i Almindelighed, men skal indskrænke mig til de bestemte Spørgsmaal, der vedrører Kritikken af Administrationen.

I saa Henseende taler det ærede Medlem om det Storsyn, der lægges for Dagen ved Forvaltningen af Københavns Fattigvæsen, og begrundet sit Angreb alene paa et Interview med en Embedsmand, som det ærede Medlem giver Titelen: Direktør for Fattigforvaltningen her i Hovedstaden. Jeg kender hverken den nævnte Stilling eller Interviewet, og der er mig for øvrigt intet bekendt om, at Københavns Magistrat ikke overholder Fattigloven, saaledes som den har været fortolket ogsaa i det ærede Medlems Regeringstid, uden at jeg kan se, at det ærede Medlem tidligere har interesseret sig for disse Fortolkninger. Jeg har ikke i mindste Maade givet Anvisning paa at ændre Fortidens Praksis paa dette Omraade. Jeg er ikke rigtig klar over, hvad det ærede Medlems Mening er; men kommer der fra nogen Side en Klage over, at Magistraten afholder Udgifter, som maa anses for stridende mod Loven, vil Klagen selvfølgelig blive undersøgt og eventuelle Overtrædelser blive paataalt. Det ærede Medlem haaber, at mit nye Forslag vil sikre imod Misbrug af Embedsmyndighed, men venter sig ikke meget i saa Henseende. Jeg kan kun svare:

Vent og se! om et Par Uger kan vi jo drøfte det.

Dernæst paastaar det ærede Medlem Hr. Krag, at ogsaa jeg er tilbøjelig til en Gang imellem at se stort paa Tingene, hvilket i denne Henseende betyder: at bryde Loven. Herimod maa jeg ganske bestemt protestere. Det vil ikke lykkes det ærede Medlem at kaste nogen som helst Art af Mistanke paa mig med Hensyn til min Administration, og jeg ved meget nøje, hvad jeg her taler om, thi enhver Resolution i Forsørgelsessager forelægges mig personlig, medens det samme ikke var Tilfældet i det ærede Medlems Regeringstid. Det er ganske vist ogsaa meget besværligt. Men selv om jeg saaledes meget vel ved, at det ærede Medlem Hr. Krag som Minister tog sig Forsørgelseslovgivningens Fortolkning lettere, end jeg gør, forbavser det mig alligevel at se, at hans Ukendskab til Centraladministrationens Fortolkningspraksis er saa stor, som det fremgaar af Sp. 532, hvor det ærede Medlem siger:

„Fattigloven har længe været fortolket saaledes, at en videre Omsorg er ydet end det nødvendige til Livets Ophold. Man har altsaa ganske roligt igennem Fortolkning og Forvaltning udvidet Grundlovsbestemmelsen, og denne videre Omsorg omfatter efter Socialministerens egne Ord ogsaa Fagforeningskontingent.“

Jeg maa sige til det ærede Medlem: Ja, saaledes er Forholdet, og saaledes har det været i hvert Fald i de sidste 20 Aar, og blandt de „man“er, der ganske roligt har fundet sig deri, findes fhv. Indenrigsminister Krag i begge sine Regeringsperioder gennem flere Aar. En nærmere Redegørelse for Udstrækningen af og Begrænsningen i denne ministerielle Praksis findes i alle de senere Aars Haandbøger. Disse hedder ganske vist „Steinckes Haandbog i Forsørgelsesvæsen“, men jeg gengiver kun Ministeriets mangeaarige Praksis. Hvis det ærede Medlem nogen Sinde havde sat sig ind i disse Haandbøger, der alle er udgivet med Støtte fra Indenrigsministeriet, den sidste Udgave endda udarbejdet — for dette Ærnes Vedkommende — under Ansvar af selve Indenrigsminister Krags Kontorchef for offentlig Forsorg, eller hvis det ærede Medlem blot kendte denne mangeaarige Praksis, vilde han hverken i Sommer eller